

СЛУЖБЕН ВЕСНИК

на Република Северна Македонија

Број 178

6 јули 2020, понеделник

година LXXVI

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

СОДРЖИНА

	Стр.		Стр.
2258. Правилник за формата на известувањето за сите несогорливи производи од тутун кои се ставаат во промет, начинот на нивното доставување и следење како и видот на сертификати.....	2	2263. Одлука за изменување на Одлуката за единствената тарифа на надоместоците за услугите што ги врши Народната банка на Република Северна Македонија.....	17
2259. Одлука на Уставниот суд на Република Северна Македонија, У.бр. 141/2020 од 24 јуни 2020 година.....	4	2264. Правилник за изменување и дополнување на Правилникот за параметрите за квалитет на јавните електронски комуникациски услуги кои се остваруваат преку јавна радиокомуникациска мрежа.....	17
2260. Решение на Уставниот суд на Република Северна Македонија У.бр. 85/2020 од 15 мај 2020 година.....	9	2265. Одлука за утврдување на највисоки малопродажни цени на нафтените деривати и горива за транспорт.....	18
2261. Издвоено мислење од Уставен суд на Република Северна Македонија..	10	Огласен дел	1-92
2262. Одлука за изменување и дополнување на одлуките за формирање на општинските изборни комисиии.....	16		

**МИНИСТЕРСТВО ЗА ЗЕМЈОДЕЛСТВО,
ШУМАРСТВО И ВОДОСТОПАНСТВО**

2258.

Врз основа на член 53 став 7 од Законот за тутун, производи од тутун и сродни производи (*) („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.98/2019 и 27/2020), министерот за земјоделство, шумарство и водостопанство донесе

П Р А В И Л Н И К**ЗА ФОРМАТА НА ИЗВЕСТУВАЊЕТО ЗА СИТЕ НЕ-СОГОРЛИВИ ПРОИЗВОДИ ОД ТУТУН КОИ СЕ СТАВААТ ВО ПРОМЕТ, НАЧИНОТ НА НИВНОТО ДОСТАВУВАЊЕ И СЛЕДЕЊЕ КАКО И ВИДОТ НА СЕРТИФИКАТИ****Член 1**

Со овој правилник се пропишува формата на известувањето за сите несогорливи производи од тутун кои се ставаат во промет, начинот на нивното доставување и следење како и видот на сертификати.

Член 2

Формата на известувањето е дадена во Прилог кој е составен дел на овој правилник.

Член 3

Секоја промена на состојките во несогорливиот производ од тутун се следи врз основа на известување за дополнителни податоци.

Известувањето од ставот 1 на овој член се доставува во писмена форма пред планираното пуштање во промет.

Член 4

Безбедноста на електронскиот уред, напојувањето, батериите и полначите на батериите се потврдуваат со следните сертификати:

а) Електронскиот уред:

- ИЕС-Интернационална Електротехничка Комисија 60335-1, кој се однесува на безбедност на електронските уреди за домаќинство и слични електронски уреди. Безбедност – Дел 1: Општи барања;

- EN 55014-2 Електромагнетна компатибилност - Барања за апарати за домаќинство, електрични алати и слични апарати - Дел 2: Имуитет - Стандарден семеен производ;

- EN 55014-1 Електромагнетна компатибилност - Барања за апарати за домаќинство, електрични алати и слични апарати - Дел 1: Емисија.

- EN 61000-3-2 и EN 61000-3-3 Електромагнетна компатибилност.

б) Напојување:

- EN 60950-1, Опрема за информатичка технологија - Безбедност - Дел 1: Општи барања или EN 62368-1 кој се однесува на безбедноста на опремата за информатичка технологија и аудио/видео опрема и

- EN 61558-1, кој се однесува на безбедноста на енергетските трансформатори и реактори, единици за напојување и нивни комбинации – Дел 1: Општи барања и тестирање; со применливиот дел 2.

в) Батериите и полначите за батериите:

- ИЕС-Интернационална Електротехничка Комисија 62133-2 Секундарни ќелии и батерии што содржат алкални или други не-кисели електролити. Безбедносни барања за преносни запечатени секундарни литиумски ќелии и за батерии направени од нив, за употреба во преносни апликации, - Дел 2: Литиумски системи.

Безбедноста на пакувањата за исполнување на стандардите за сигурност на деца, се потврдува со следните сертификати:

- EN 862, кој се однесува на пакувања за еднократна употреба кои неможат да бидат затворени по нивното отворање, кои содржат една или повеќе единици, и

- ISO 8317 стандард за пакувања, безбедни за деца кои можат да бидат затворени по нивното отворање и кој се применува на фармацевтски и хемиски производи.

Член 5

Овој правилник влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Северна Македонија“.

Бр. 29-3840/1
22 јуни 2020 година
Скопје

Министер за земјоделство,
шумарство и водостопанство,
Трајан Димковски, с.р.

ПРИЛОГ

Арх. Бр. _____
Датум _____ДО
МИНИСТЕРСТВО ЗА
ЗЕМЈОДЕЛСТВО, ШУМАРСТВО И ВОДОСТОПАНСТВО
Аминта Трети бр. 2, 1000 Скопје

ИЗВЕСТУВАЊЕ ЗА НЕСОГОРЛИВИ ПРОИЗВОДИ ОД ТУТУН

ПОДАТОЦИ ЗА ПОДНОСИТЕЛОТ НА ИЗВЕСТУВАЊЕТО

а.	Полн назив на правниот субјект:
б.	Адреса на седиштето и општина:
в.	Телефон на лице за контакт:
г.	Тел/Факс од правниот субјект:
д.	Е - пошта:
ѓ.	ЕМБ на правниот субјект:
е.	ЕДБ на правниот субјект:
ж.	Шифра на дејност:

Во прилог на ова барање се доставува следната документација:
(Да се заокружи)

1. Список на состојки за: (во електронска форма на ЦД носач, на македонски јазик)
 - 1.1. прво пуштање во промет
 - 1.2. дополнителни податоци
2. Достапни научни истражувања за токсичност, зависност и атрактивноста на несогорливиот производ од тутун, особено во однос на состојките и емисиите, во електронска (на ЦД носач), на македонски и англиски јазик.
3. Сертификати (во хартиена форма)

Потпис на одговорното
лице _____

МП*

*Печат не ставаат трговските друштва
согласно Законот за трговските друштва

УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

2259.

Уставниот суд на Република Северна Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Северна Македонија и членот 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Македонија“ број 70/1992 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ број 202/2019), на седницата одржана на 24 јуни 2020 година, донесе

О Д Л У К А

1. **СЕ ПОНИШТУВА** Уредбата со законска сила за ограничување на правото на исплата на паричните паушали и паричните надоместоци на претседателите и членовите на одборите на директори, претседателите и членовите на управни и надзорни одбори, претседатели и членови на комисији, работни групи и советодавни и експертски тела формирани од државната и локалната власт и претседателите и членовите на советите на единиците на локалната самоуправа за време на вонредната состојба („Службен весник на Република Северна Македонија“ број 94/2020).

2. **СЕ СТАВА ВОН СИЛА** Решението за запирање на извршувањето на поединечните акти или дејствија што се преземени врз основа на актот, означен во точката 1 од оваа одлука.

3. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Северна Македонија“.

4. Уставниот суд на Република Северна Македонија, по повод иницијативата поднесена од Светскиот македонски конгрес, со Решение У.бр. 141/2020 од 27 мај 2020 година, поведе постапка за оценување на уставноста на актот, означен во точката 1 од оваа одлука, затоа што пред Судот со основ се постави прашањето за неговата согласност со Уставот.

5. Судот на седницата утврди дека членот 1 од Уредбата предвидува дека одредбите од оваа уредба со законска сила се однесуваат на ограничување на правото на исплата на паричните паушали и паричните надоместоци во органите на државната власт, единиците на локалната самоуправа, установите и институции кои вршат дејности од областа на културата, образованието, детската, социјалната, здравствената заштита, како и други дејности од јавен интерес утврден со закон основани од Република Северна Македонија или единиците на локална самоуправа, независните регулаторни тела со јавни овластувања утврдени со закон, како и јавните претпријатија, трговските друштва, заводите, агенцији, фондовите и други правни лица чиј основач е Република Северна Македонија или единиците на локалната самоуправа, на претседателите и членовите на одборите на директори, управни и надзорни одбори, комисији, работни групи и советодавни и експертски тела и совети на единиците на локалната самоуправа, кои се истовремено вработени или приматели на пензија, за време на траење на вонредната состојба.

Понатаму, Судот утврди дека според член 2 став 1, на лицата од членот 1 на оваа уредба со законска сила заклучно со месец декември 2020 година не им се исплатуваат парични надоместоци, како и надоместоци за патни и други материјални трошоци. Според ставот 2 на истиот член, оваа уредба со законска сила не се однесува на лица кои на денот на влегување во сила на оваа уредба со законска сила се евидентирани како невработени лица во Агенцијата за вработување на Република Северна Македонија или не се приматели на пензија согласно евиденцијата на Фондот на пензиското и инвалидското осигурување на Северна Македонија на кои може да им се исплаќаат паричните паушали и паричните надоместоци и други материјални трошоци во вкупен износ не поголем од минималната плата утврдена за месец декември 2019 година во Република Северна Македонија, во износ од 14.500 денари.

Судот, исто така, утврди дека оваа уредба со законска сила влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Северна Македонија“.

6. Според член 8 став 1 alineи 1, 3 и 4 од Уставот на Република Северна Македонија, основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати во меѓународното право и утврдени со Уставот, владеештото на правото и поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска се темелни вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија.

Со членот 9 од Уставот е определено дека граѓаните на Република Северна Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба. Граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.

Според членот 51 од Уставот, во Република Северна Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон (став 1). Секој е должен да ги почитува Уставот и законите (став 2).

Согласно членот 54 од Уставот, слободите и правата на човекот и граѓанинот можат да се ограничат само во случаи утврдени со Уставот (став 1). Слободите и правата на човекот и граѓанинот можат да бидат ограничени за време на воена или вонредна состојба според одредбите на Уставот (став 2). Ограничувањето на слободите и правата не може да биде дискриминаторско по основ на пол, раса, боја на кожа, јазик, вера, национално или социјално потекло, имотна или општествена положба (став 3). Ограничувањето на слободите и правата не може да се однесува на правото на живот, забраната за мачење, на нечовечко и понижувачко постапување и казнување, на правната одреденост на казните дела и казните, како и на слободата на уверувањето, совеста, мислата, јавното изразување на мислата и вероисповеста (став 4).

Според член 125 став 1 од Уставот, вонредна состојба настанува кога ќе настанат големи природни непогоди или епидемии. Според ставот 4 на истиот член, ако Собранието не може да се состане, одлука за

постоене на вонредна состојба донесува претседателот на Републиката и му ја поднесува на Собранието на потврдување штом тоа ќе е во можност да се состане.

Член 126 став 1 од Уставот предвидува дека при постоење на воена или вонредна состојба, Владата во согласност со Уставот и со закон донесува уредби со законска сила, а според ставот 2 од истиот член, овластувањето на Владата да донесува уредби со законска сила трае до завршувањето на воената или вонредната состојба, за што одлучува Собранието.

Со член 36 став 1 од Законот за Влада на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Македонија“ број 59/2000, 26/2001, 13/2003, 55/2005, 37/2006, 115/2007, 19/2008, 82/2008, 10/2010, 51/2011, 15/2013, 139/2014, 196/2015, 142/2016, 140/2018 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ број 98/2019) се предвидува дека со уредба со законска сила, Владата уредува прашања од надлежност на Собранието во случај на воена или вонредна состојба ако не постои можност за свикување на Собранието.

Од вака утврдените уставни и законски одредби произлегува дека вонредната состојба е институт со своја специфика. За време на истата, Владата добива овластување да донесува уредби со законска сила коишто претставуваат *suī generis* пропис, различен од законите. Притоа, во услови на ваква состојба мора да се обезбеди почитување на темелните вредности на уставниот поредок. Понатаму, во услови на вонредна состојба се ограничуваат човековите права, од каде се наметнува и потребата овој институт да има точно утврдени и општо прифатени начела согласно меѓународните документи (Пактот за граѓански и политички права и Европската конвенција за човекови права), коишто се ратификувани од Република Северна Македонија.

Имено, со уредба со законска сила, при постоење на вонредна состојба, Владата може поинаку да регулира одредени прашања коишто се уредени со важечки закони, може да одредува нови рокови, може да ги менува постојните и да носи нови решенија. Но, ваквите овластувања не се неограничени. Уставот има две уставни ограничувања на овластувањето на Владата да носи уредби со законска сила. Првото е, уредбите да уредуваат неопходни мерки коишто се во функционална врска со директно или индиректно соочување и надминување на причините и последиците од вонредната состојба, со водење сметка мерките да имаат легитимна цел, општествена оправданост, да бидат разумни и пропорционални во светло на што побрзо враќање во редовна состојба (со што во суштина ќе бидат задоволени членовите 125 и 126 од Уставот). Второто ограничување е уредено во членот 54 од Уставот, чие задоволување бара ограничувањето на слободите и правата во вонредна состојба да не може да биде дискриминаторско по основ на пол, раса, боја на кожа, јазик, вера, национално или социјално потекло, имотна или општествена положба. Во вонредна состојба не може да се ограничат правото на живот, забраната на мачење, нечовечко и понижувачко постапување и казнување, правната одреденост на казните дела и казните, како и на слободата на уверувањето, совеста, мислата и вероисповеста.

Владата на Република Северна Македонија, во услови на прогласена вонредна состојба, како и врз основа на овластувањето од член 126 став 1 од Уставот и член 36 став 1 од Законот за Владата, ја донела оспорената Уредба со законска сила за ограничување на правото на исплата на паричните паушали и паричните надоместоци на претседателите и членовите на одборите на директори, претседателите и членовите на управни и надзорни одбори, претседатели и членови на комитети, работни групи и советодавни и експертски тела формирани од државната и локалната власт и претседателите и членовите на советите на единиците на локалната самоуправа за време на вонредната состојба („Службен весник на Република Северна Македонија“ број 94/2020).

Со предметната уредба со законска сила, Владата предвидела ограничување на правото на исплата на парични паушали и парични надоместоци заклучно со месец декември 2020 година, на лицата кои се опфатени со уредбата, кои се истовремено вработени или приматели на пензија, а кои вршат одредена јавна функција во органите на државната власт, единиците на локалната самоуправа, установите и институции коишто вршат дејности од областа на културата, образованието, детската, социјалната, здравствената заштита, како и други дејности од јавен интерес утврден со закон основани од Република Северна Македонија или единиците на локална самоуправа, независните регулаторни тела со јавни овластувања утврдени со закон, како и јавните претпријатија, трговските друштва, заводи, агенции, фондовите и други правни лица чиј основач е Република Северна Македонија или единиците на локалната самоуправа.

Притоа, Владата предвидела дека ова ограничување нема да се однесува на лицата кои на денот на влегување во сила на оваа уредба со законска сила се евидентирани како невработени лица во Агенцијата за вработување на Република Северна Македонија или не се приматели на пензија согласно евиденцијата на Фондот на пензиското и инвалидското осигурување на Северна Македонија, на кои може да им се исплаќаат паричните паушали и паричните надоместоци и други материјални трошоци во вкупен износ не поголем од минималната плата утврдена за месец декември 2019 година во Република Северна Македонија, во износ од 14.500 денари.

7. Правото на исплата на парични паушали и парични надоместоци е регулирано со повеќе посебни закони.

Во тој контекст најпрво треба да се има во предвид Законот за плата и други надоместоци на избрани и именувани лица во Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ број 36/1990, 44/1990-исправка, 11/1991-исправка, 38/1991, 23/1997, 37/2005, 84/2005, 121/2007, 161/2008, 92/2009, 42/2010, 97/2010, 162/2010, 11/2012, 145/2012, 170/2013, 139/2014, 233/2018) чијшто член 1 предвидува дека право на плата во месечен износ за вршење на функцијата имаат претседателот на Република Македонија, функционерите избрани од редот на пратениците, функционерите и лицата кои ги избира или кои ги именува

Собранието, носителите на правосудни функции, функционерите кои ги именува претседателот на Република Македонија и кои ги именува Владата на Република Македонија (став 1). Според ставот 2 на истиот член, право на плата во месечен износ за вршење на работите и задачите имаат раководните работници кои ги назначува претседателот на Република Македонија или телото што тој ќе го овласти, надлежното тело на Собранието и Владата.

Според член 2 став 3 од истиот закон, Владата ги утврдува личните доходи на функционерите и на раководните работници кои ги именува или назначува.

Членот 3 од истиот закон предвидува дека правата утврдени со овој закон им припаѓаат на функционерите и на раководните работници од денот на изборот, именувањето, односно назначувањето до крајот на месецот во кој им престанала функцијата, а на пратениците во Собранието од денот на верификацијата на мандатот до крајот на месецот во кој им престанал пратеничкиот мандат, ако со овој закон не е поинаку определено.

Понатаму, овој закон содржи одредби коишто се однесуваат на паричните надоместоци. Во однос на тоа, членот 27 од овој закон предвидува дека надоместоците за определени трошоци на избраните и именуваните лица во Републиката, се утврдуваат според висината на трошоците, а можат да изнесуваат:

1) дневница за службено патување во земјата без трошоците за ноќевање,

–до 8% од просечната нето плата по работник исплатен во Република Македонија во претходните три месеци,

–трошоците за ноќевање се признаваат во полн износ, според приложената сметка, освен во хотелите од де лукс категорија,

–дневницата за службено патување во странство согласно со Уредбата за издатоците за службен пат и селидби во странство што на органите на управата им се признаваат во тековни трошоци;

2) надоместок за користење на автомобил во лична сопственост за службени цели, во висина до 20% од продажната цена на еден литар гориво, според изминатиот километар за возилото кое се користи,

3) надоместок поради одвоен живот од семејството до 30% од просечната нето месечна плата по работник исплатен во Република Македонија во претходните три месеци;

4) надоместок за селидбени трошоци од местото на живеалиштето до местото во кое се врши функцијата, односно до местото на преселување во рок од една година од денот на престанување на функцијата. Во селидбени трошоци на функционерот се признаваат и трошоците за превоз на функционерот и на членовите на неговото домаќинство. Селидбените трошоци и трошоци за превоз се исплатуваат врз основа на приложени сметки и документација, под услови утврдени со општиот акт на органот од член 3 на овој закон;

5) надоместок за користење на годишен одмор најмалку во висина на просечната месечна плата по работник исплатен во Република Македонија, во претходните три месеци;

6) испратнина при заминување во пензија во висина на двократен износ од просечната месечна нето плата по работник во Републиката, објавена до денот на исплатата; и

7) надоместокот на трошокот за погреб во износ на две просечни месечни нето плати на функционерот, а ако трошоците за погреб не ги поднесува неговото семејство - во износ на последната нето плата на починатиот функционер.

Според членот 28 од истиот закон, на избраните и именуваните лица во Републиката им припаѓа и:

1) надоместок на плата во случаите на неспособност за работа поради негова болест или повреди до 21 ден под услови и износ утврдени за работниците во органот во кој ја врши функцијата и

2) надоместок на трошоците за превоз заради посета на потесното семејство од кое функционерот живее одвоено до четири патувања месечно, со правдање на трошоците за превоз, ако не прима надомест за одвоен живот од семејството, а нема право на бесплатен превоз.

Членот 29 од овој закон предвидува дека условите и начинот на остварување на правата од членовите 26 до 28 на овој закон, како и висината на надоместокот, односно на износот што на претседателот на Република Македонија, пратеник, функционер и раководен работник им припаѓа во остварувањето на тие права, со општ акт ги утврдува надлежното тело на Собранието; на функционерите и раководните работници кои ги именува, односно кои ги назначува претседателот на Република Македонија - претседателот или телото што тој ќе го овласти; а Владата за функционерите и раководните работници кои таа ги назначува.

Овој закон, исто така, содржи и одредби кои го уредуваат правото на надоместоци на членовите на советите на општините и членовите на советот на Градот Скопје.

Во насока на тоа, според членот 29-а од овој закон, на членовите на советите на општините и на членовите на Советот на Градот Скопје им припаѓа месечен надоместок за присуство на седниците на советот и надоместок на патните и дневните трошоци (став 1). Средствата за исплата на надоместоците од ставот 1 на овој член се обезбедуваат во буџетот на општината и во Буџетот на Градот Скопје (став 2).

Понатаму, со член 29-б став 1 се предвидува дека месечниот надоместок за присуство на седници на советот се утврдува во процентуален износ од просечната месечна нето плата во Републиката исплатена за претходната година, но не повеќе од:

- 40% во општини до 10.000 жители,
- 50% во општини од 10.001 до 25.000 жители,
- 60% во општини од 25.001 до 50.000 жители,
- 70% во општини над 50.001 жител и
- 100% во Градот Скопје.

Според ставот 2 од истиот член, висината на месечниот надоместок за присуство на седниците се утврдува со одлуката за извршување на буџетот на општината и Буџетот на Градот Скопје.

Членот 29-в предвидува дека на претседателите на советите на општините и на претседателот на Советот на Градот Скопје, за раководењето и организирањето на работата на советот, надоместокот од членот 29-б се зголемува за 30%.

Според членот 29-д, на членовите на советите на општините и на членовите на Советот на Градот Скопје им се исплатуваат надоместоци за патни и дневни трошоци за службени патувања во земјата и странство според прописите кои се однесуваат на државните службеници вработени во општинската администрација и во администрацијата на Градот Скопје.

Понатаму, ова право е предмет на уредување и на други посебни закони, како што се:

- Законот за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги („Службен весник на Република Македонија“ број 184/2013, 13/2014, 44/2014, 101/2014, 132/2014, 13/2016, 142/2016, 132/2017, 168/2018, 248/2018, 27/2019 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ број 154/2019 и 42/2020).

Според членот 11 од овој закон, органи на Агенцијата се Совет и директор.

Според член 12 ставови 4 и 5 од истиот закон, членовите на Советот се професионално ангажирани во Агенцијата со полно работно време со право на: - месечен надоместок во висина до четири просечни месечни плати во Република Македонија според податоците објавени од Државниот завод за статистика, согласно со Деловникот за работа на Агенцијата; - надоместок за патни трошоци, сместување и дневници за службено патување согласно со Законот за плата и други надоместоци на избрани и именувани лица во Република Македонија (став 4). Средствата за месечниот надоместок и на другите трошоци на членовите на Советот се обезбедуваат од средствата на Агенцијата утврдени со финансискиот план (став 5).

Понатаму, според членот 123 од истиот закон, за својата работа членовите на Програмскиот совет на МРТ (македонска радио-телевизија) добиваат надоместок во висина од една третина од просечно исплатена плата во Република Македонија по завршена седница, односно по исцрпување на дневниот ред утврден за таа седница (став 1). Членовите на Програмскиот совет на МРТ кои живеат надвор од Скопје имаат право на надоместок на патните трошоци кога присуствуваат на седниците на Програмскиот совет на МРТ во согласност со Правилникот за плати и други надоместоци (став 2). Надоместоците од ставовите (1) и (2) на овој член се обезбедуваат од средствата на МРТ утврдени со годишниот финансиски план (став 3).

- Законот за електронските комуникации („Службен весник на Република Македонија“ број 39/2014, 188/2014, 44/2015, 193/2015, 11/2018, 21/2018 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ број 98/2019 и 153/2019).

Според членот 21 од овој закон, членовите на Комисијата имаат право на: - месечен надоместок во висина до четири просечни месечни плати во Република Македонија според податоците објавени од Државниот завод за статистика, согласно со Статутот на Агенцијата за електронски комуникации и - надоместок за пат-

ни трошоци за оние членови на Комисијата кои живеат надвор од Скопје кога присуствуваат на состаноците на Комисијата и надоместок за патни трошоци, сместување и дневници за службено патување, согласно со Законот за платата и другите надоместоци на избрани и именувани лица во Република Македонија (став 1). Средствата за месечниот надоместок и на другите трошоци на членовите на Комисијата се обезбедуваат од средствата на Агенцијата утврдени со финансискиот план (став 2).

- Законот за високото образование („Службен весник на Република Северна Македонија“ број 82/2018 и 154/2019).

Според членот 47 од овој закон, Одборот за акредитација на високото образование е колективно тело кое ја врши акредитацијата (став 1). Одборот за акредитација е составен од петнаесет члена и тоа: - шест членови од редот на професорите во работен однос на универзитетите во Република Македонија избрани со тајно гласање од Интер-универзитетската конференција, - шест члена именувани од Владата на Република Македонија, од редот на професорите во работен однос на јавните универзитети во Република Македонија, - еден член именуван од најрепрезентативната организација на работодавачите, - еден член именуван од Македонската академија на науките и уметностите, - еден член од редот на студентите избран со тајно гласање од Интер-универзитетската конференција (став 2).

Според членот 49 став 8 од овој закон, Владата на Република Македонија ги утврдува видот и висината на надоместоците за трошоците во постапката на акредитација врз основа на реално направени трошоци, како и надоместоците на членовите на Одборот за акредитација врз основа на присуство на седница и обем на извршена работа.

Понатаму, според членот 52 од истиот закон, Одборот за евалуација на високото образование е колективно стручно тело (став 1). Одборот за евалуација е составен од петнаесет члена и тоа: - шест членови од редот на професорите во работен однос на универзитетите во Република Македонија избрани со тајно гласање од Интер-универзитетската конференција, - шест члена именувани од Владата на Република Македонија, од редот на професорите во работен однос на јавните универзитети во Република Македонија, - еден член именуван од најрепрезентативната организација на работодавачите, - еден член именуван од Македонската академија на науките и уметностите, - еден член избран од редот на студентите избран од Интеруниверзитетската конференција (став 2).

Член 54 став 6 од истиот закон предвидува дека Владата на Република Македонија ги утврдува видот и висината на надоместоците за трошоците во постапката на евалуација врз основа на реално направени трошоци, како и надоместоците на членовите на Одборот за евалуација врз основа на присуство на седница и обем на извршена работа.

Покрај законското уредување на ова право, истото може да биде предмет на уредување и со договор склучен помеѓу орган на државната управа, јавно претпријатие, јавна установа или друго правно лице со јавни

овластувања и лицето ангажирано од друга страна како експерт, советодавец (воспоставен договорен однос), како и со донесување на поединечен акт со кој се формираат работни групи, комисии и тела (одлука, решение итн.), со кои се утврдува целта на формирање, како и правата и должностите на членовите на истите.

8. Во конкретниот случај, Судот утврди дека Владата ги пречекорила своите уставни овластувања, на начин што не водела сметка дали мерката од Уредбата со која Владата се впушта во ограничување на остварување на правото на исплата на парични паушали и парични надоместоци на лицата опфатени со Уредбата заклучно со декември 2020 е пропорционална на целта којашто треба да се постигне со истата, а тоа е справување со економските последици, предизвикани од пандемијата на коронавирусот Covid-19.

Имено, од претходно наведеното произлегува дека правото на исплата на парични паушали и парични надоместоци на дел од лицата опфатени со предметната уредба претставува законска категорија, регулирана со одделни закони. Притоа, за овие лица, ова право е поврзано со вршење на јавна функција или должност, а законодавецот ја утврдува неговата висина. Покрај ова, на дел од лицата опфатени со предметната уредба кои вршат советодавни или експертски работи, ова право им се утврдува со склучен договор со ангажираните лица (со кој се воспоставува договорен однос) или со донесување на поединечен акт (одлука, решение итн.)

Од друга страна, неспорно е дека Владата ја донела оспорената уредба врз основа на уставното овластување кое го има за време на вонредна состојба, за донесување на уредби со законска сила (член 126 став 1), но, Уставот исто така го ограничил тоа овластување на Владата, уредувајќи дека тоа мора да биде во согласност со Уставот. Во конкретниот случај, Владата пречекорувајќи го своето уставно овластување, со предметната уредба го ограничила (целосно суспендирала) правото на исплата на паричните паушали и паричните надоместоци на претседателите и членовите на одборите на директори, управни и надзорни одбори, комисии, работни групи и советодавни и експертски тела и совети на единиците на локалната самоуправа, кои се истовремено вработени или приматели на пензија, со целосна забрана на исплата на паричните паушали и паричните надоместоци за периодот од прогласување на вонредната состојба, заклучно со декември 2020 година.

Оттука, од анализата на содржината на оспорената уредба со законска сила, според Судот основано се поставуваат две спорни прашања, и тоа:

-пропорционалноста на мерката предвидена со уредбата; и

-продолженото правно дејство на уредбата по завршување на вонредната состојба, заклучно со декември 2020 година.

Ваквата мерка предвидена со уредбата со законска сила, доколку се гледа од аспект на економските последици и буџетските тешкотии предизвикани од пандемијата на коронавирусот Covid-19, неспорно дека

има легитимна цел, меѓутоа се доведува во прашање нејзината пропорционалност. Имено, со вака предвидената мерка не само што се дерогира утврдено (пропишано) право, туку истото целосно се суспендира што ја прави спротивна на член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот.

Ова од причина што принципот на владеешето на правото при носење на уредби со законска сила подразбира задолжително почитување на начелото на пропорционалност. Ова основно начело во суштина претпоставува пропишување и преземање на мерки за заштита на јавниот интерес само во мерка којашто е сразмерна на заштитата на човековите права и слободи или со други зборови, ограничувањето на одредени права и слободи може да се изврши само доколку е неопходно за заштита на јавниот интерес и тоа ограничување не смее да биде прекумерно односно несразмерно на интересот којшто се заштитува.

Понатаму, во однос на правното дејство на уредбата, Судот утврди дека од аспект на номотехниката којашто е користена во оспорената уредба, иако во насловот на уредбата стои дека со истата се ограничува ова право на лицата опфатени со уредбата за време на вонредната состојба, со ставот 1 на членот 2 од уредбата се предвидува ова ограничување на правото на исплата на парични паушали и парични надоместоци да трае заклучно со декември 2020 година.

Судот смета дека со ова всушност, Владата не само што го ограничила, туку целосно го суспендирала правото на овие лица, притоа не само додека трае вонредната состојба, туку заклучно со декември 2020 година што е прекумерно и непропорционално на целта којашто треба да се постигне. Имено, ваквото нормирање на одредбите од Уредбата со законска сила, истата ја прави спротивна и на член 126 став 2 од Уставот според кој овластувањето на Владата да донесува уредби со законска сила трае до завршувањето на вонредната состојба, за што одлучува Собранието.

Исто така, Судот оцени дека со донесувањето на конкретната уредба, Владата се впуштила во изворно уредување на прашања поврзани со ограничување на правото на исплата на парични паушали и парични надоместоци на начин што: (1) ова право за дел од лицата опфатени со уредбата е поврзано со вршење на јавна функција или должност, за што законодавецот утврдува висина на надоместокот за вршење на ваквата функција или должност, поради што во овој дел предметната уредба не е во согласност со член 8 став 1 алинеја 4 од Уставот кој предвидува дека поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска е темелна вредност на уставниот поредок; (2) на другиот дел од лицата опфатени со предметната уредба кои вршат советодавни или експертски работи, ова право и неговата висина им е утврдена со договор, со којшто се регулираат договорните односи за овие ангажирани лица; или (3) на останатиот дел на лицата опфатени со уредбата, ова право им се регулира со донесување на поединечен акт (одлука, решение итн.), од каде всушност произлегува и обврската за паричен паушал или надомест, што

во суштина претставува граѓанско-правна обврска. Имено, во вториот случај станува збор за право за исплата на надомест или паушал кое настанува од договорен однос, а во третиот случај обврска за исплата на надомест или паушал за извршена работа која е од облигационен карактер, а од друга страна доносителот на предметната уредба директно се вмешува на начин што го суспендира ова право, односно обврска.

Во конкретниот случај, со ваквото нормирање, Владата не само што го суспендира ова право на лицата опфатени со предметната уредба, туку и тоа го прави на дискриминаторска основа. Имено, самото тоа што ставот 2 на членот 2 од предметната уредба предвидува дека ограничувањето на правото на исплата на парични паушали и парични надоместоци нема да се однесува на лицата кои на денот на влегување во сила на оваа уредба со законска сила се евидентирани како невработени лица во Агенцијата за вработување на Република Северна Македонија или не се приматели на пензија согласно евиденцијата на Фондот на пензиското и инвалидското осигурување на Северна Македонија на кои може да им се исплаќаат паричните паушали и паричните надоместоци и други материјални трошоци во вкупен износ не поголем од минималната плата утврдена за месец декември 2019 година во Република Северна Македонија, во износ од 14.500 денари, имплицира и на повреда на уставниот принцип на еднаквост и недискриминација, што дополнително оваа уредба со законска сила ја прави уставно недозволива, што е спротивно на член 54 став 3 од Уставот.

Оттука, со предметната уредба со законска сила, не само што без уставна основа се врши забрана на остварување на ова право, туку, дополнително со ваквото нормирање во конкретната уредба, граѓаните кои се опфатени со истата се ставени во нееднаква правна положба пред Уставот и законите, иако сите се наоѓаат во иста правна ситуација, вонредната состојба е прогласена за целата територија на државата без исклучок и сите се наоѓаат во иста правна положба, што е спротивно на членот 9 од Уставот.

Дополнително на ова, според Судот, треба да се има во предвид и фактот дека лицата кои се опфатени со оспорената уредба ја вршат својата функција или должност во рамките на своите надлежности и во предвидениот период во кој целосно им се суспендира правото на исплата на парични паушали и парични надоместоци.

Врз основа на изнесеното, Судот утврди дека во конкретниот случај со ваквото нормирање на одредбите од предметната уредба, со вака предвидената мерка, Владата ги пречекорила своите уставни овластувања за донесување на уредби со законска сила при постоење на вонредна состојба, што ја прави конкретната уредба спротивна на член 8 став 1 алинеи 1, 3 и 4, членот 9, членот 54 и член 126 став 2 од Уставот на Република Северна Македонија.

9. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

10. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот, Сали Мурати и судиите: Насер Ајдари, Елена Гошева, Никола Ивановски, Јован Јосифовски, д-р Осман Кадриу, д-р Дарко Костадиновски и Вангелина Маркудова.

У.бр. 141/2020
24 јуни 2020 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Северна Македонија,
Сали Мурати, с.р.

2260.

Уставниот суд на Република Северна Македонија, врз основа на член 110 од Уставот на Република Северна Македонија и членовите 28 алинеја 2 и 71 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 70/1992 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.202/2019) на седницата одржана на 15.5.2020 година, донесе

РЕШЕНИЕ

1. СЕ ОТФРЛА иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на Уредбата со законска сила за примена на Законот за буџетите за време на вонредна состојба („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.79/2020 од 26.03.2020 година).

2. Светскиот македонски конгрес, преку претседателот Тодор Петров од Скопје до Уставниот суд поднесе иницијатива за оценување на уставноста на актот означен во точката 1 од ова решение.

Според подносителот на иницијативата, оспорената уредба со законска сила не била во согласност со член 8 став 1 алинеи 3, 4 и 11, членот 51, член 68 став 1 алинеи 1 и 2 и Амандманот ХХІХ, членот 125 ставови 2 и 3 и член 126 став 2 од Уставот.

3. Судот на седницата, утврди дека врз основа на член 126 став 1 од Уставот на Република Северна Македонија и член 36 став 1 од Законот за Владата на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 59/00, 12/03, 55/05, 37/06, 115/07, 19/08, 82/08, 10/10, 51/11, 15/13, 139/14, 196/15, 142/16, 140/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 98/19), Владата на Република Северна Македонија, на седницата одржана на 25 март 2020 година, донесе

УРЕДБА СО ЗАКОНСКА СИЛА ЗА ПРИМЕНА НА ЗАКОНОТ ЗА БУЏЕТИТЕ ЗА ВРЕМЕ НА ВОНРЕДНА СОСТОЈБА

Член 1

Законот за буџетите („Службен весник на Република Македонија“ бр.64/05, 4/08, 103/08, 156/09, 95/10, 180/11, 171/12, 192/15 и 167/16) ќе се применува за време на траење на вонредната состојба доколку со оваа уредба со законска сила не е поинаку уредено.

За Фискалната стратегија за среднорочен период од три години, Завршната сметка на Буџетот на Република Северна Македонија, прераспределбата во рамки на одобрените буџети на буџетските корисници и прераспределбите меѓу буџетските корисници на централната власт и меѓу фондовите се применуваат одредбите од оваа уредба со законска сила.

Член 2

Активностите за подготовка и донесувањето на Фискалната стратегија за среднорочен период од три години и Завршната сметка на Буџетот на Република Северна Македонија се одложуваат за време на траењето на вонредната состојба.

Член 3

Буџетските корисници, можат со прераспределба да ги намалат одобрените средства со буџетот до 70% на ниво на ставка, во рамки на потпрограма и буџет.

Член 4

Владата на Република Северна Македонија одлучува за прераспределбите меѓу буџетските корисници на централната власт и меѓу фондовите, на предлог на Министерството за финансии.

Член 5

Оваа уредба со законска сила влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Северна Македонија“.

Бр. 44-2511/1
25 март 2020 година
Скопје

Претседател на Владата
на Република Северна Македонија,
Оливер Спасовски, с.р.

4. Согласно член 110 алинеи 1 и 2 од Уставот на Република Северна Македонија, Уставниот суд одлучува за согласноста на законите со Уставот и за согласноста на другите прописи и на колективните договори со Уставот и со законите.

Според член 28 алинеја 2 од Деловникот на Уставниот суд, Судот ќе ја отфрли иницијативата ако за истата работа веќе одлучувал, а нема основи за поинакво одлучување.

Во конкретниот случај, Уставниот суд со решение У.бр. У.бр.46/2020 од 28.4.2020 година не повел постапка за оценување на уставноста и законитоста на Уредбата со законска сила за примена на Законот за буџетите за време на вонредна состојба („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.79/2020 од 26.3.2020 година). Според Судот наведената уредба е во согласност со член 8 алинеи 3 и 4 од Уставот, член 51 став 1, член 68 став 1 алинеја 5, член 88 став 2 и член 126 став 1 од Уставот, како и со членот 35 од Законот за Владата на Република Северна Македонија и член 33 став 7 од Законот за буџетите.

Во предметната иницијатива не се содржани основи за поинакво одлучување од каде произлегува дека се исполнети условите за нејзино отфрлање согласно член 28 алинеја 2 од Деловникот.

5. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од ова решение.

6. Ова решение Судот го донесе со мнозинство гласови во состав од претседателот на Судот, Сали Мурати и судиите: Насер Ајдари, Никола Ивановски, Јован Јосифовски, д-р Дарко Костадиновски и Вангелина Маркудова.

У.бр. 85/2020
15 мај 2020 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Северна Македонија,
Сали Мурати, с.р.

2261.

Врз основа на член 25 став 6 од Деловникот на Уставниот суд на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 70/1992 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 202/2019), по моето гласање против Решението У.бр.85/2020 од 15.5.2020 година, со кое се одлучи да СЕ ОТФРЛИ иницијативата за поведување на постапка за оценување на уставноста на Уредбата со законска сила за примена на Законот за буџетите за време на вонредна состојба („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.79/2020 од 26.3.2020 година), го издвојувам и писмено го образложувам следното

ИЗДВОЕНО МИСЛЕЊЕ

Сметам дека во овој предмет постојеја причини за поведување постапка за оценување на уставноста на предметната уредба со законска сила бидејќи основано може да се постави прашањето за нејзината согласност со неколку уставни и законски одредби за што е дадено образложение подолу.

Имено, Уредбата со законска сила за примена на Законот за буџетите за време на вонредна состојба („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 79/2020 од 26.03.2020 година) предвидува противувастаните решенија и тоа:

- одредбата „За Фискалната стратегија за среднорочен период од три години, Завршната сметка на Буџетот на Република Северна Македонија, прераспределбата во рамки на одобрените буџети на буџетските корисници и прераспределбите меѓу буџетските корисници на централната власт и меѓу фондовите се применуваат одредбите од оваа уредба со законска сила, сметам дека е противувастанна и спротивна со Законот за буџетите („Службен весник на Република Македонија“ бр.64/05, 4/08, 103/08, 156/09, 95/10, 180/11, 171/12, 192/15 и 167/16);

- исто така, со одредбата дека „Буџетските корисници, можат со прераспределба да ги намалат одобрените средства со буџетот до 70% на ниво на ставка, во рамки на потпрограма и буџет,“ се повредуваат основните одредби на Уставот од член 8 став 1 алинеи 3 и 4, член 51 став 1, член 68 став 1 алинеја 5, член 88 став 2 и член 126 став 1 од Уставот, со членот 35 од Законот за Владата на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“

бр.59/2000, 12/2003, 55/2005, 37/2006, 115/2007, 19/2008, 82/2008, 10/2010, 51/2011, 15/2013, 139/2014, 196/2015, 142/2016, 140/2018 и 98/2019) и член 33 став 7 од Законот за буџетите („Службен весник на Република Македонија“ бр.64/2005, 4/2008, 103/2008, 156/2009, 95/2010, 180/2011, 171/2012, 192/2015 и 167/2016).

Од друга страна, Владата нема уставно овластување со уредба да одлучува за прераспределбите меѓу буџетските корисници на централната власт и меѓу фондовите, на предлог на Министерството за финансии.

Сите наведени одредби од спорната уредба не се во:

- согласност со член 8 став 1 алинеи 3 и 4 од Уставот, каде се предвидува дека владеењето на правото и поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска, се темелни вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија;

- исто така, не е во согласност со членот 51 од Уставот на Република Северна Македонија каде се предвидува дека законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон. Секој е должен да ги почитува Уставот и законите;

-се повредува член 61 став 1 од Уставот, во кој е предвидено дека Собранието на Република Северна Македонија е претставнички орган на граѓаните и носител на законодавната власт на Републиката. Надлежностите на Собранието на Република Северна Македонија се утврдени во член 68 став 1 од Уставот, каде меѓу другото, Собранието донесува закони и дава автентично толкување на законите (алинеја 2 од овој став) и донесува републички буџет и завршна сметка на буџетот (алинеја 4).

Согласно член 88 став 1 од Уставот, Владата на Република Северна Македонија е носител на извршната власт. Ставот 2 од овој член предвидува дека своите права и должности Владата ги врши врз основа и во рамките на Уставот и законите. Со наведената уредба со законска сила Владата го повредува наведениот член од Уставот.

Уште појасна е одредбата од Уставот, според која организацијата и начинот на работата на Владата се уредува со закон (член 89 став 6 од Уставот), додека нејзините надлежности се утврдени во членот 91 од Уставот, при што согласно алинејата 2 на овој член, Владата предлага закони, републички буџет и други прописи што ги донесува Собранието.

Исто така, наведената уредба не е во согласност и со член 125 став 1 од Уставот каде се предвидува дека вонредна состојба настанува кога ќе настанат големи природни непогоди или епидемии. Во ставот 2 од овој член е уредено дека постоењето на вонредна состојба на територијата на Република Северна Македонија или нејзин дел го утврдува Собранието по предлог на претседателот на Републиката, Владата или најмалку 30 пратеници. Според ставот 3, одлуката со која се утврдува постоењето на вонредна состојба се донесува со двотретинско мнозинство гласови од вкупниот број пратеници и има важност најмногу 30 дена. Согласно ставот 4, ако Собранието не може да се состане, одлука за постоење на вонредна состојба донесува претседате-

лот на Републиката и му ја поднесува на Собранието на потврдување штом тоа ќе е во можност да се состане.

Според член 126 став 1 од Уставот, при постоење на воена или вонредна состојба Владата во согласност со Уставот и со закон донесува уредби со законска сила. Овластувањето на Владата да донесува уредби со законска сила трае до завршувањето на воената или вонредната состојба, за што одлучува Собранието (став 2).

Согласно членот 35 од Законот за Влада, за извршување на законите, Владата донесува уредби со законска сила, уредби, одлуки, упатства, програми, решенија и заклучоци.

Со уредба со законска сила Владата уредува прашања од надлежност на Собранието во случај на воена или вонредна состојба ако не постои можност за свикнување на Собранието (член 36 став 1 од Законот за Владата на Република Македонија).

Сметам дека наведената уредба е надвор од ограничувањето утврдено со став 1 од член 126 од Уставот, според кој при постоење на воена или вонредна состојба Владата во согласност со Уставот и со закон донесува уредби со законска сила.

Оваа одредба го дефинира правниот карактер на овие акти (уредби со законска сила) коишто треба да се во рамките на постоечките закони, а не дека со нив може да се изменуваат и дополнуваат истите, да се суспендираат постоечките закони или да се утврдува дали ќе се применуваат законите за време на траењето на вонредната состојба. По својот правен карактер тие се прописи коишто во хиерархијата се под законите и не можат да ги заменуваат затоа што законите продолжуваат да важат и за време на воена или вонредна состојба.

Според тоа, тие претставуваат прописи коишто треба да се во согласност со Уставот и соодветниот закон којшто ја регулира материјата којашто се однесува на она што е предмет на конкретна уредба со законска сила.

Тоа се акти со кои за време на вонредна и воена состојба може да се уредуваат прашања непосредно поврзани со надминувањето на таквата состојба и дека за нивното непочитување може да предвидуваат и казни дела и санкции за нив. Притоа, мора да се во рамките на законите кои се во сила. Тие се замислени како оперативни акти, за разлика од законите.

Мора, исто така, да се нагласи дека е погрешно да се тврди дека во услови на вонредна или воена состојба, Владата станува законодавец (!?), бидејќи Уставот не предвидува дека во тие услови на Собранието му се прекинува мандатот, туку напротив дури и предвидува дека мандатот на пратениците се продолжува (член 63 став 3 од Уставот).

Понатаму, предмет на уредување на уредбите со законска сила може да биде само она што е непосредно поврзано со причините поради кои е утврдено постоење на вонредна состојба.

Согласно точката I од Одлуката за утврдување на постоење на вонредна состојба („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 68/2020), донесена од претседателот на Републиката, се утврдува постое-

ње на вонредна состојба на територијата на Република Северна Македонија за период од 30 дена заради заштита и справување со последиците од ширењето на коронавирусот COVID-19.

Ова го определува конкретно мандатот на Владата при донесувањето на уредбите со законска сила коишто треба да се однесуваат на заштитата и справувањето со епидемијата.

Последицата на таквото уредување со оспорената има за последица, истата да биде спротивна на член 51 од Уставот и член 8 став 1 алинеи 1, 3 и 4 од Уставот. Исто така, горенаведената уредба е во спротивност и на други одредби од Уставот.

Понатаму, Уредбата со законска сила за примена на Законот за буџетите за време на вонредна состојба и Одлуката за прераспределба на средства меѓу буџетските корисници на централната власт и меѓу фондовите се спротивни на член 68 став 1 алинеја 4 од Уставот бидејќи единствено и исклучиво Собранието е надлежно да го донесува републичкиот буџет, вклучувајќи ги неговите измени и дополнување. На ваков начин се повредува и темелната вредност на уставниот поредок - поделбата на државната власт.

Неспорно е дека со утврдувањето на постоење вонредна состојба со двете одлуки на претседателот на Републиката, се создадени правните претпоставки за остварување на уставното овластување на Владата за донесување уредби со законска сила.

Исто така, неспорна е и надлежноста на Уставниот суд да ја оценува уставноста и законитоста на овие акти. Тоа не е само поради нивната правна природа и карактер, туку и поради тоа што уставната задача за заштита на уставноста и законитоста, не престанува или се ограничува за време на воена или вонредна состојба. Владеењето на правото мора да постои и да се обезбеди и за време на воена или вонредна состојба. Тоа не се однесува само на донесувањето на акти согласно Уставот и законите, туку и на дејствувањето на државните органи во истите рамки што мора да биде контролирано од страна на Уставниот суд.

Од донесувањето на Уставот во 1991 година, Судот за прв пат одлучува за ваков вид на акти, поради што и не постои соодветна уставно-судска пракса. Заради ова, нужно е да се даде одговор на неколку прашања од значење за одлучувањето за уставноста и законитоста на односните уредби со законска сила:

- прво, за местото на уредбите со законска сила во хиерархијата на правните акти. Појдовен е член 126 став 1 од Уставот, каде покрај предвиденото овластување на Владата да донесува уредби со законска сила при постоење на воена или вонредна состојба, истовремено е определено дека тоа мора да биде во согласност со Уставот и со закон. Ова значи дека станува збор за прописи коишто Владата ги донесува во околности предвидени со Уставот, но во секој случај, по својата правна сила, се под законите. Тоа што во Уставот е предвидено дека се акти со „законска сила“, се однесува на нивната општа задолжителност кон сите правни субјекти. Исто така, во овој контекст, мора да се има предвид и одредбата од член 88 став 2 од Уставот согласно која, своите права и должности Владата ги врши врз

основа и во рамките на Уставот и законите. Дополнително, од страна на Собранието, со Законот за Владата на Република Македонија, е разработена на законско ниво правната природа на овие акти. Така, со член 35 од овој закон е предвидено дека како и другите наведени акти, уредбите со законска сила се донесуваат заради извршување на законите. Со тоа, дополнително е определено нивното место во хиерархијата на општите правни акти - под законите, но и нивниот правен статус во правниот поредок - прописи. Согласно ова, произлегува дека со овие акти не може: да се утврдува дали еден закон ќе се применува во време на воена/вонредна состојба; да се изменува или дополнува важечки закон; или да се суспензира негова примена, а наместо него да важи одредена уредба со законска сила;

- второ, по однос на временската важност на овие акти, член 126 став 2 од Уставот определува - тие треба да важат до завршувањето на воената или вонредната состојба. Со ова е определено правното дејство на овие правни акти во временска смисла, односно тие не смеат да важат или произведуваат правно дејство по формалното завршување на воената или вонредната состојба; (Проблемот кај нас е фактичкото нефункционирање на Собранието. Во нормални услови по престанок на вонредната состојба веднаш треба да се состане Собранието и донесените уредби коишто имаат причинска врска поради што е прогласена вонредна состојба, а за да продолжуваат да произведуваат дејство и понатака се врши измена и дополнување на веќе постоечките закони и уредбите, односно, одредбите регулирани со уредбите можат да преставуваат дел од законските норми зависни во која област се донесени);

- трето, Владата при донесувањето на уредбите со законска сила, мора пред се да ги почитува темелните вредности на уставниот поредок - основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати во меѓународното право и утврдени со Уставот, владеењето на правото и поделбата на власта на законодавна, извршна и судска;

- четврто, во смисла на претходното, покрај тоа што уредбите мора да бидат во согласност со Уставот и законите, мерките коишто се предвидуваат со нив мора согласно темелната вредност - владеењето на правото, да бидат неопходни и соодветни (пропорционални). Неопходноста значи дека Владата може само да пропише мерки коишто се директно поврзани со причините или последиците поради кои е прогласена воената, односно вонредната состојба. Соодветноста значи дека пропишаните мерки треба да бидат пропорционални на причините или последиците со цел за нивно надминување.

Ако се резимира наведената уредба со законска сила таа треба да е донесена согласно со членот 125-126 од Уставот на државата и согласно со чл. 36 ст. 1 од Законот за Владата на Република Северна Македонија.

Како сите други уредби и оваа уредба мора да биде во согласност со Уставот и со законот како и со уставниот основ од член 39 став 2 и член 55 став 3 како и член 15 став 1 од Европската конвенција за човековите права.

Евентуалните отстапувања од наведените одредби мораат да бидат поврзани со причината поради која е утврдено постоење на вонредна состојба и отстапувањето да не излегува надвор од причината за вонредната состојба и да не навлегува во другите правно уредени односи.

Од горното произлегува дека, наведената уредба не се однесува на причината за утврдување на постоење на вонредната состојба ЗАРАДИ ЗАШТИТА И СПРАВУВАЊЕ СО ПОСЛЕДИЦИТЕ ОД ШИРЕЊЕ НА КОРОНАВИРУСОТ-КОВИД 19 излегува надвор од наведената причина и не завршува со завршување на вонредната состојба.

Донесените акти, односно, уредбите коишто се носат за време на вонредната состојба секогаш мора да одговараат на реалната состојба заради кои е прогласена вонредната состојба што во конкретниот случај не е така, поради што е повреден наведениот принцип.

Два основни меѓународни принципи за време на вонредната состојба што треба да се имаат во предвид се: принципот на пропорционалност и принципот на законитост.

Принципот на пропорционалност значи: мерките треба да бидат пропорционални со реалната состојба во државата што придонела за прогласување на вонредна состојба.

Уредбите треба да бидат поврзани со одлуката за прогласување на вонредна состојба заради заштита и справување со последиците од ширење на вирусот, да бидат поврзани и со мерките за санација и претпазливост од пандемијата како и економските мерки коишто директно или индиректно произлегле од новонастанатата состојба, а се поврзани со епидемијата.

Сметам дека наведената уредба, не се однесува на причината за утврдување на постоење на вонредната состојба ЗАРАДИ ЗАШТИТА И СПРАВУВАЊЕ СО ПОСЛЕДИЦИТЕ ОД ШИРЕЊЕ НА КОРОНАВИРУСОТ-КОВИД 19 и излегува надвор од наведената причина и не завршува со завршување на вонредната состојба.

Исто така, сметам дека кај наведената уредба со законска сила се согледуваат тешкотии во почитувањето на наведените меѓународни принципи и стандарди, од причини што со наведената уредба се регулира материјата којашто не е директно или индиректно предизвикана од корона вирусот.

Од друга страна, неприфатлив е ставот дека за време на вонредна состојба Собранието не работи, што не произлегува изречно од ниту една уставна одредба. Дур и напротив, согласно Уставот, Собранието е во постојано заседание, додека мандатот на пратениците за време на вонредна состојба се продолжува што јасно значи дека Собранието функционира и за време на траење на вонредната состојба. Притоа, со ова не треба да се меша конкретната ситуација со Собранието, коешто не функционираше поради други причини.

Во однос на ова, сметам дека во едно демократско општество, парламентот мора да биде функционален дури и за време на вонредна состојба.

Мојот став во врска со оваа уредба е сличен со начелниот став на Судот заземен на работен состанок на судиите за правната природа на уредбите со законска сила кој гласи: „Оттука, со уредба со законска сила, при постоење на вонредна состојба, Владата може поинаку да регулира одредени прашања коишто се уредени со важечки закони, може да одредува нови рокови, може да ги менува постојните и да носи нови решенија. Но, ваквите овластувања не се неограничени. Имено, Уставот има две уставни ограничувања на овластувањето на Владата да носи уредби со законска сила. Првото е, уредбите да уредуваат неопходни мерки коишто се во функционална врска со директно или индиректно соочување и надминување на причините и последиците од вонредната состојба, со водење сметка мерките да имаат легитимна цел, општествена оправданост, да бидат разумни и пропорционални во светло на што побрзо враќање во редовна состојба (со што во суштина ќе бидат задоволени членовите 125 и 126 од Уставот). Второто ограничување е уредено во членот 54 од Уставот, чиешто задоволување бара ограничувањето на слободите и правата во вонредна состојба да не може да биде дискриминаторско по основ на пол, раса, боја на кожа, јазик, вера, национално или социјално потекло, имотна или општествена положба. Во вонредна состојба не може да се ограничат правото на живот, забраната на мачење, нечовечко и понижувачко постапување и казнување, правната одреденост на казните дела и казните, како и на слободата на уверувањето, совеста, мислата и вероисповеста.“

Во конкретниот случај, сметам дека наведената уредба не е во согласност со член 8 алинеи 3 и 4, член 51 став 1, член 68 став 1 алинеја 5, член 88 став 2 и член 126 став 1 од Уставот, како и со членот 35 од Законот за Владата на Република Северна Македонија како и со член 33 став 7 од Законот за буџетите.

Понатаму, сметам дека наведената уредба не е во согласност со Законот за буџетите. Според членот 1 од Законот за буџетите („Службен весник на Република Македонија“ бр.64/2005, 4/2008, 103/2008, 156/2009, 95/2010, 180/2011, 171/2012, 192/2015 и 167/2016), со овој закон се уредуваат постапката за изготвување, донесување, извршување на Буџетот на Република Македонија и буџетите на единиците на локалната самоуправа и на Градот Скопје (во натамошниот текст: општините) и известување за извршување на истите.

Согласно член 14 став 1 од овој закон, основа за подготвување на буџетите се стратешките приоритети на Владата на Република Македонија, Фискалната стратегија, предлогот на стратешките планови на буџетските корисници и буџетската политика, како и приоритетите на општините.

Министерството за финансии изготвува Фискална стратегија за среднорочен период од три години со која ги предлага насоките и целите на фискалната политика и ги утврдува износите за главните категории на проценетите приходи и одобрените средства за тој период (член 16 став 1 од Законот за буџетите). Фискалната стратегија ја донесува Владата на Република Македонија најдоцна до 31 мај во тековната фискална година (став 2 од истиот член).

Министерот за финансии најдоцна до 31 мај до Владата на Република Македонија ја доставува завршната сметка на Буџетот на Република Македонија. Кон завршната сметка се доставува и извештајот на овластениот државен ревизор за извршената ревизија на основниот буџет, заедно со коментарите на Министерството за финансии, како и завршните сметки на буџетите на општините (член 52 став 1 од Законот за буџетите). По утврдувањето на завршната сметка од страна на Владата на Република Македонија, истата се доставува за разгледување и донесување до Собранието на Република Македонија најдоцна до 30 јуни (став 2 од истиот член).

Буџетските корисници изготвуваат тригодишен стратешки план во кој се содржани програми и активности за остварување на стратешките приоритети на Владата на Република Македонија, како и целите и приоритетите на буџетскиот корисник за тој период (став 1).

Стратешките планови на буџетските корисници треба да содржат квантифицирани програми, активности, цели и приоритети на буџетските корисници за тригодишниот период кои не треба да ги надминуваат максималните износи на одобрени средства за наредните три фискални години утврдени од Владата на Република Македонија согласно член 18 од овој закон (став 2).

Стратешките планови на буџетските корисници се составен дел од буџетското барање на буџетскиот корисник кое се доставува до Министерството за финансии на начин утврден во член 22 став (4) од овој закон (став 3).

Доколку буџетските корисници не ги изготват и достават стратешките планови согласно ставовите (2) и (3) на овој член ќе се смета дека не е комплетно буџетското барање на буџетскиот корисник и истото со укажувања ќе се врати на доработка на буџетскиот корисник во рок утврден од Министерството за финансии (став 4).

Ако буџетските корисници не постапат по укажувањата на Министерството за финансии од ставот (4) на овој член ќе се смета како воопшто да не доставиле буџетско барање и Министерството за финансии во нивно име изготвува предлог на буџет (ст. 5).

Согласно членот 33 од Законот за буџетите кој е насловен „Флексибилност на буџетите“ (ставови 1 - 7):

Министерството за финансии води евиденција на одобрените средства со Буџетот на Република Македонија и со буџетите на општините во трезорската главна книга (став 1).

Буџетските корисници, во тековната фискална година можат да вршат прераспределба во рамки на одобрените буџети. Прераспределбата за буџетските корисници од централната власт и за фондовите ја одобрува Министерството за финансии, а за општините ја одобрува Советот на општината (став 2).

Министерството за финансии по службена должност во текот на фискалната година врши прераспределба во рамки на буџетскиот корисник за обезбедување на потребни средства за спроведување на налози за извршување по основ на присилна наплата (став 3).

Прераспределбите кои се однесуваат на владините програми и потпрограми во рамки на одобрените буџети, во износ до 5 милиони денари ги одобрува Министерството за финансии, а над тој износ ги одобрува Владата на Република Македонија (став 4).

Одобрените средства со буџетот на ниво на ставка во рамки на потпрограма и буџет, не може да бидат намалени повеќе од 20 % со прераспределби во тековната фискална година со исклучок на прераспределбите од ставот (3) од овој член (став 5).

Одобрените средства за плати и надоместоци во рамки на буџет не може да се зголемат со прераспределби повеќе од 10% (став 6).

Собранието на Република Македонија одлучува за прераспределби помеѓу буџетските корисници на централната власт и помеѓу фондовите (став 7).

Од изнесените уставни одредби произлегува дека владеењето на правото и поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска се темелни вредности на уставниот поредок коишто Уставот понатаму ги разработува преку конкретни одредби, како што се членовите 51, 61 и 88 од Уставот.

Имено, согласно членот 51 од Уставот, законите како пониски правни акти мора да бидат во согласност со Уставот, додека другите прописи, мора да бидат во согласност со Уставот, но и со законите како повисоки правни акти во однос на другите прописи, што е несомнено еден од елементите на владеењето на правото.

Исто така, со член 88 став 1 од Уставот се утврдува носителот на извршната власт - Владата, но истовремено во следниот став од овој член, согласно споменатите темелни вредности на уставниот поредок, се утврдени основот и границите во кои како орган на државната власт може да ги врши своите должности - врз основа и во рамките на Уставот и законите. Притоа, оваа одредба важи без исклучок.

Понатаму, Уставот во член 126 став 1 предвидува овластување за Владата да може да донесува уредби со законска сила при постоење на воена или вонредна состојба, но притоа го ограничува ова овластување согласно двете претходно наведени темелни вредности. Оттука, произлегува и одговорот на прашањето за правниот статус на уредбите со законска сила кои Владата може да ги донесува за време на вонредна или воена состојба.

Исто така, со ставот 2 од истиот член е ограничено времетраењето на ова овластување - до завршувањето на воената или вонредната состојба, со што истовремено се определува временското правно дејство на овие правни акти, односно тие не смеат да важат или да произведуваат правно дејство по формалното завршување на воената или вонредната состојба.

Ова ограничување за Владата при донесувањето на уредбите со законска сила да мора да бидат во согласност со Уставот и закон претставува гаранција за остварување на темелните вредности - владеењето на правото и поделбата на државната власт, но и гаранција за почитувањето на слободите и правата утврдени со нашиот Устав.

Во таа смисла, законодавецот со Законот за Владата на Република Македонија, којшто е донесен врз основа на член 89 став 6 од Уставот, во членот 35 предвидел дека, како и другите наведени акти коишто ги донесува Владата, уредбите со законска сила се донесуваат со цел извршување на законите што дополнително го определува местото на уредбите со законска сила во хиерархијата на општите правни акти - под законите.

Во случајов, неспорно е дека со прогласувањето на вонредната состојба од страна на претседателот на Републиката, Владата се стекнала со овластување да донесува уредби со законска сила како што е случајот со спорната Уредба со законска сила за примена на Законот за буџетите за време на вонредна состојба и според нас, од овој аспект не може да се постави прашањето за нејзината уставност.

Меѓутоа, со оваа уредба се уредуваат прашања коишто не само што немаат уставна и законска основа, туку се и спротивни на неколку уставни и законски одредби. Имено, од уставен аспект спорно е тоа што со оваа уредба до одредена мерка се суспендира Законот за буџетите и се предвидуваат решенија коишто се спротивни на овој закон што не е во рамките на законската дефиниција за уредбите со законска сила.

Ова особено се однесува на правото на Владата на Република Северна Македонија да одлучува за прераспределбите меѓу буџетските корисници на централната власт и меѓу фондовите, на предлог на Министерството за финансии.

Според нас, спротивно на наведените одредби од Законот за буџетите со кои се уредуваат прашањата коишто се регулирани и во оспорената уредба, Владата ги надминала своите надлежности и надвор од уставни и законски овластувања со наведената уредба ги повредила горенаведените законски и уставни одредби. Ова од причина што на ваков начин, всушност, со уредбата се презема надлежност на Собранието утврдена со Законот за буџетите (член 33 став 7) и се дава овластување на Владата да прави еден вид измена и дополнување на државниот буџет (т.н. ребаланс) и да одлучува за прераспределбите меѓу буџетските корисници на централната власт и меѓу фондовите, на предлог на Министерството за финансии, без притоа да се наведе дека ова овластување на Владата ќе трае до завршувањето на вонредната состојба. Притоа се поставува прашањето, дали ова овластување Владата ќе го има и по завршувањето на вонредната состојба што е спротивно на соодветните уставни и законски одредби.

Како спорно се поставува и прашањето дали Владата може да врши нова прераспределба на буџетски средства утврдени и прераспределени со Буџетот на Република Северна Македонија за 2020 година, донесен од Собранието на Република Северна Македонија на 22.12.2019 година и дали со тоа на одреден начин не се ограничува правото на буџетските корисници слободно да располагаат со веќе одобрените буџетски средства за нормално извршување на својата функција.

Владата, согласно законските и уставните овластувања може со уредба да регулира прашања коишто се однесуваат на располагањето со средствата во буџетот за време на траењето на вонредната состојба како дел од рестриктивните мерки за надминување на економските проблеми што произлегуваат од пандемијата што е причина за прогласување на вонредна состојба, но се поставува прашањето дали мерките коишто се предвидени со оспорената уредба се пропорционални на целта којашто се сака да се постигне и дали се тие неопходни во дадениот момент.

Според горенаведеното, сметам дека уредбите со законска сила не може да се третираат како закони и во конкретниот случај со оспорената уредба Владата ги надминува своите уставни и законски надлежности со што основано се постави прашањето за согласност со член 8 алинеи 3 и 4 од Уставот, член 51 став 1, член 68 став 1 алинеја 5, член 88 став 2 и член 126 став 1 од Уставот, со членот 35 од Законот за Владата на Република Македонија како со и член 33 став 7 од Законот за буџетите.

Покрај сето горенаведено, исто така сметам дека при одлучувањето, мнозинството требаше да ја оценува уставноста и на Уредбата со законска сила за дополнување на Уредбата со законска сила за примена на законот за буџетите за време на вонредна состојба („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 112/2020) бидејќи истата влезе во сила на 30 април оваа година, односно пред да се одлучува по уставноста на основниот текст на оваа уредба.

Ова особено што ова дополнување содржи исто така противуставно решение во член 4-а според кој, Владата на Република Северна Македонија ги донесува измените и дополнувањата на Буџетот на Република Северна Македонија, на предлог на Министерството за финансии.

Со ова, Владата самата на себе си доделува надлежност што е спротивно на член 68 став 1 алинеја 4 од Уставот согласно која Собранието е надлежно да донесува републички буџет (што секако ги вклучува и неговите изменувања и дополнувања) односно, со оваа одредба од Уредбата се одзема уставна надлежност на Собранието.

Исто така, согласно член 91 алинеја 2 од Уставот, Владата, меѓу другото е надлежна да предлага републички буџет (и повторно, ова се однесува и на неговите изменувања и дополнувања). Од друга страна, со член 4-а од Уредбата со законска сила за дополнување на Уредбата со законска сила за примена на законот за буџетите за време на вонредна состојба, оваа надлежност спротивно на Уставот, се доделува на Министерството за финансии.

Претседател
на Уставниот суд на Република
Северна Македонија,
Сали Мурати, с.р.

ДРЖАВНА ИЗБОРНА КОМИСИЈА**2262.**

Врз основа на член 31 став (2) точка 1 а во врска со членовите 18 став (3), 33 став (1), 34 став (1) и (4) и 35 став (1) и (2) од Изборниот законик (Службен весник на Република Македонија бр.40/06, 136/08, 148/08, 155/08, 163/08, 44/11, 51/11, 54/11, 142/12, 31/13, 34/13, 14/14, 30/14, 196/15, 35/16, 97/16, 99/16, 136/16, 142/16, 67/17, 125/17, 35/18, 99/18, 140/18, 208/18 и 27/19 и Службен весник на Република Северна Македонија бр.98/19 и 42/20), Државната изборна комисија на седницата одржана на 2.7.2020 година, донесе

О Д Л У К А**ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА ОДЛУКИТЕ ЗА ФОРМИРАЊЕ НА ОПШТИНСКИТЕ ИЗБОРНИ КОМИСИИ**

I. Во одлуките за формирање на општинските изборни комисији, број 08-1304/1 од 28.4.2016 година, објавени во „Службен весник на Република Македонија“, број 84 од 30 април 2016 година, број 08-1304/3, 6.5.2016 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 89 од 9.5.2016 година, број 08-1304/5 од 10.5.2016 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 92 од 11.5.2017 година, број 08-2788/1 од 28.10.2016 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 198 од 29.10.2016 година, број 08-2788/3 од 3.11.2016 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 201 од 4.11.2016 година, број 08-2788/5 од 9.11.2016 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 203 од 10.11.2016 година, број 08-2788/7 од 14.11.2016 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 204 од 14.11.2016 година, број 08-2788/9 од 22.11.2016 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 207 од 22.11.2016 година, број 08-2788/11 од 28.11.2016 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 210 од 28.11.2016 година, број 08-2788/13 од 8.12.2016 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 08-2788/13 од 8.12.2016 година, број 08-1608/1 од 18.08.2017 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 113 од 18.08.2017 година, број 08-1608/3 од 22.8.2017 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 116 од 23.8.2017 година, број 08-1608/5 од 30.8.2017 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 120 од 1.9.2017 година, број 08-1608/7 од 6.9.2017 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 124 од 7.9.2017 година, број 08-1608/9 од 13.9.2017 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 127 од 13.9.2017 година, број 08-1608/11 од 20.9.2017 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 132 од 20.9.2017 година, број 08-1608/13 од 4.10.2017 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 142 од 5.10.2017 година, број 08-1608/15 од 10.10.2017 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 145 од 12.10.2017 година, одлука број 08-1608/17 од 11.10.2017 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 145 од 12.10.2017 година, Заклучок број 08-1608/19 од 27.10.2017 година, објавен

во „Службен весник на Република Македонија“ број 154 од 01.11.2017 година, број 08-1589/1 од 17.8.2018 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 154 од 20.8.2018 година, одлука број 08-1589/3 од 30.8.2018 година, објавена во „Службен весник на Република Македонија“ број 160 од 30.8.2018 година, одлука број 08-498/1 од 22.2.2019 година, објавена во „Службен весник на Република Северна Македонија“ број 44 од 22.2.2019 година, одлука број 08-498/3 од 12.3.2019 година, објавена во „Службен весник на Република Северна Македонија“, одлука број 08-498/5 од 12.4.2019 година, објавена во „Службен весник на Република Северна Македонија“, одлука број 08-662/1 од 2.3.2020 година, објавена во „Службен весник на Република Северна Македонија“, одлука број 08-662/3 од 9.3.2020 година, објавена во „Службен весник на Република Северна Македонија“ и одлука број 08-662/5 од 30.6.2020 година, објавена во „Службен весник на Република Северна Македонија“, Државната изборна комисија решавајќи по поднесените барања за неприфаќање за извршување на должноста претседател, заменик претседател, член или заменик член во општинските изборни комисији поради здравствени или семејни причини, ги изврши следните измени и дополнувања:

1. Во составот на Општинската изборна комисија НОВО СЕЛО претседателот ЈАГОТКА ЈОВАНОВСКА вработена во Министерство за економија-Државен пазарен инспекторат, СЕ РАЗРЕШУВА.

За нов претседател се избира УБАВКА СТОЈЧЕВА вработена во Општина Ново Село.

Членот ВАСИЛ ТРАЈКОВ вработен во МФ-Царинска управа, СЕ РАЗРЕШУВА.

За нов член се избира НИКОЛА ЗАПРОВ вработен во Општина Ново Село.

2. Во составот на Општинската изборна комисија ЛОЗОВО претседателот РИСТЕ АНДОНОВ вработен во Регионален центар за управување со кризи, СЕ РАЗРЕШУВА.

За нов претседател се избира ВАНЧО ПЕШЕВСКИ вработен во МФ-Управа за јавни приходи.

3. Во составот на Општинската изборна комисија МАВРОВО И РОСТУШЕ претседателот СЕЈХАН КЕРАЛА вработена во Секретаријат за спроведување на рамковен договор, СЕ РАЗРЕШУВА.

За нов претседател се избира САБИХА ПИРГОЗИ вработена во НУ Центар за култура „АСНОМ“ Гостивар.

II. Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Северна Македонија“ и на интернет страницата на Државна изборна комисија.

ПРАВНА ПОУКА: Против оваа одлука, согласно член 18 став 3 од Изборниот законик, лицето избрано за член на општинска изборна комисија може да поднесе барање за изземање до Државна изборна комисија, во рок од 48 часа од денот на нејзино објавување во „Службен весник на Република Северна Македонија“.

Доставување на барање за изземање по пошта не е дозволено.

Бр. 08-662/9
3 јули 2020 година
Скопје

Државна изборна комисија
Претседател,
Оливер Деркоски, с.р.

НАРОДНА БАНКА НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

2263.

Врз основа на член 47 став 1 точка 6 и член 71 став 2 од Законот за Народната банка на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 158/10, 123/12, 43/14, 153/15, 6/16 и 83/18), Советот на Народната банка на Република Северна Македонија донесе

О Д Л У К А

ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ НА ОДЛУКАТА ЗА ЕДИНСТВЕ- НАТА ТАРИФА НА НАДОМЕСТОЦИТЕ ЗА УС- ЛУГИТЕ ШТО ГИ ВРШИ НАРОДНАТА БАНКА НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

1. Во Одлуката за единствената тарифа на надоместоците за услугите што ги врши Народната банка на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 218/16, 58/18 и 198/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 69/20 и 116/20), во точка 2 во тарифниот број 19.1 зборовите „Без надоместок“, се заменуваат со зборовите „0,3% од номиналната вредност на издадената готовина“.

Во тарифниот број 19.1а зборовите „Без надоместок“, се заменуваат со зборовите „0,1% од номиналната вредност на вратената готовина“,

Во тарифниот број 19.2 зборовите „Без надоместок“, се заменуваат со зборовите „0,9% од номиналната вредност на издадената готовина“,

2. Оваа одлука влегува во сила на денот на објавувањето во „Службен весник на Република Северна Македонија“.

Гувернер

и претседавач на Советот

О. бр. 02-15/X-2/2020

2 јули 2020 година

Скопје

на Народната банка на
Република Северна Македонија,
др **Анита Ангеловска-Бежоска**, с.р.

АГЕНЦИЈА ЗА ЕЛЕКТРОНСКИ КОМУНИКАЦИИ

2264.

Врз основа на член 8 став 1 алинеа 29 и член 24 став (1) алинеа 3 а во врска со член 109 став (2) од Законот за електронските комуникации („Службен весник на Република Македонија“ бр.39/2014, 188/2014, 44/2015, 193/2015, 11/2018, 21/2018, 98/2019 и 153/2019), Директорот на Агенцијата за електронски комуникации на 25.6.2020 година, донесе

П Р А В И Л Н И К ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА ПРА- ВИЛНИКОТ ЗА ПАРАМЕТРИТЕ ЗА КВАЛИТЕТ НА ЈАВНИТЕ ЕЛЕКТРОНСКИ КОМУНИКАЦИС- КИ УСЛУГИ КОИ СЕ ОСТВАРУВААТ ПРЕКУ ЈАВНА РАДИОКОМУНИКАЦИСКА МРЕЖА

Член 1

Во правилникот за параметрите за квалитет на јавните електронски комуникациски услуги кои се остваруваат преку јавна радио комуникациска мрежа (Службен весник на Република Македонија број 35/2019), во член 2 се менува насловот и гласи:

”Обврска на операторите за квалитет на јавни електронски комуникациски услуги кои се остваруваат преку јавна радиокомуникациска мрежа”.

Член 2

Во член 3 се менува насловот и гласи:

”Информации за квалитет на јавни електронски комуникациски услуги кои се остваруваат преку јавна радиокомуникациска мрежа”.

Член 3

Во член 4 се менува насловот и гласи:

”Обврска на операторите при мерење на параметрите за квалитет на јавните електронски комуникациски услуги кои се остваруваат преку јавна радиокомуникациска мрежа”.

Во член 4 став 3 по зборовите ”терминална опрема” се додаваат зборовите ”и пристап до локацијата” (адреса на која е склучен договорот).

Член 4

Во член 7 став 1 точка б се менува алинеа 1 и станува точка в, а алинеа 7 станува точка г.

Во член 7 став 3 вредноста од ”1024MB” се менува со вредноста ”10GB”.

Член 5

Во член 12 по став (4) се додава нов став (5) кој гласи:

”Агенцијата за електронски комуникации во Националниот извештај може дополнително да објави компаративни податоци за параметри за квалитет на јавни електронски комуникациски услуги кои се остваруваат преку јавна електронска комуникациска мрежа за имплементирани нови технологии кои ќе бидат само од информативен карактер како посебен извештај”.

Член 6

Во Прилог 2 точка 3 Податочен формат после зборот ”Map infomar” се додаваат зборовите ”kml или kmz формат”.

Член 7

Во Прилог 3 се менува дефиницијата за параметрот ”Време за воспоставување на повик” која гласи: Време на воспоставување на повик се дефинира како

временски интервал од моментот кога од уредот на корисникот испраќа барање за конекција, се додека оној кој го генерира повикот не прими "ALERTING" дека повикот се воспоставил.

Во Прилог 3 за параметарот "Брзина за пренос на податоци преку јавна радиокомуникациска мрежа (GSM, UMTS и LTE) по населени места, вредноста ">20Mbps" се менува со ">55Mbps".

Во Прилог 3 за параметарот "Брзина за пренос на податоци преку јавна радиокомуникациска мрежа (GSM, UMTS и LTE)" по тест рути(патишта), вредноста ">10Mbps" се менува со ">38Mbps".

Член 8

Во Прилог 3 за параметарот "Процент од времето за кое мерниот уред работел на поединечни технологии(GSM, UMTS и LTE)" се брише "≥10% (Минимална гранична вредност на процентот од времето за кое мерниот уред работел на LTE технологија за секое MNC одделно)".

Во прилог 3, точка 2 после зборовите "податочен приказ" се додаваат зборовите" со мерни резултати усреднети на 50 метри".

Член 9

Во прилог 4 во делот "Методологии за мерење на квалитет на услуга-пренос на говор" се додава точка 9 која гласи "Се вршат мерења во насока mobile to mobile".

Во прилог 4 во делот "Методологии за мерење на квалитет на услуга-пренос на говор" се додава точка 16 која гласи "Се вршат мерења во насока mobile to fix".

Во прилог 4 во делот "Методологии за мерење на квалитет на услуга-пренос на податоци" вредноста од "1GB" се менува во "10GB".

Во прилог 4, во делот "Методологија за мерење на квалитет на услуга-квалитет на говор", во точка 4 се брише зборот "NemoOutdoor".

Во прилог 4, "Методологија за мерење на квалитет на услуга-квалитет на говор", точка 5, зборовите "се користат 3 телефонски апарати со апликација за комуникација и споредување на говор Nemo Media Router и Nemo Voice Server, со можност за меѓусебно комуницирање, сè со цел снимање и репродуцирање на MOS-LQO вредности" се заменуваат со зборовите" се користат телефонски апарати со апликација за комуникација и споредување на говор со можност за меѓусебно комуницирање, сè со цел снимање и репродуцирање на MOS-LQO вредности".

Во прилог 4, во делот "Методологија за мерење на квалитет на услуга-квалитет на говор", се брише точка 7.

Во прилог 4, "Методологија за мерење на квалитет на услуга-квалитет на говор", точка 9, зборовите " Се воспоставува повик mobile to fix или mobile to mobile, се снимат MOS-LQO вредностите во двете насоки" се заменуваат со зборовите "Се воспоставува повик mobile to mobile, се снимат MOS-LQO вредностите во двете насоки".

Во прилог 4, во делот "Методологии за мерење на квалитет на услуга-квалитет на говор" во точка 10 зборовите "Корисничка страна – мобилен уред (појдовна насока) – оценка добиена од страна на NMR кај мобилниот уред" се заменуваат со зборовите "апликацијата за генерирање на MOS оценка кај мобилниот уред".

Член 10

Во прилог 5 во делот "Тест рути- Автопати и магистрални патишта" после точка 6 се додава нова точка 7 која гласи:

"Делница 4' -Кондово-Обиколница Скопје-Миладиновци-Свети Николе-Штип (93km)".

Член 11

Овој правилник влегува во сила со денот на неговото објавување во „Службен весник на РСМ“.

По влегувањето во сила, Правилникот ќе биде објавен на веб-страната на Агенцијата.

Бр. 0101-169/5
25 јуни 2020 година
Скопје

Директор на Агенцијата
за електронски комуникации,
Сашо Димитријоски, с.р.

РЕГУЛАТОРНА КОМИСИЈА ЗА ЕНЕРГЕТИКА И ВОДНИ УСЛУГИ НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

2265.

Врз основа на член 24, став (1), точка 1), алинеја 16 и член 149 од Законот за енергетика* („Службен весник на Република Македонија“ бр. 96/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.96/19) и член 8 од Правилникот за формирање на највисоки малопродажни цени на одделни нафтени деривати и горива за транспорт („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 108/20 и 133/20), Регулаторната комисија за енергетика и водни услуги на Република Северна Македонија, на седницата одржана на 6.7.2020 година, донесе

О Д Л У К А

ЗА УТВРДУВАЊЕ НА НАЈВИСОКИ МАЛОПРОДАЖНИ ЦЕНИ НА НАФТЕНИТЕ ДЕРИВАТИ И ГОРИВА ЗА ТРАНСПОРТ

Член 1

(1) Највисоките малопродажни цени на нафтени деривати и горива за транспорт, изнесуваат:

- Моторен бензин	-	60,50 (денари/литар)
ЕУРОСУПЕР БС - 95		
- Моторен бензин	-	63,00 (денари/литар)
ЕУРОСУПЕР БС – 98		
- Дизел гориво	-	52,50 (денари/литар)
ЕУРОДИЗЕЛ БС (Д-Е V)		
- Масло за горење	-	52,50 (денари/литар)
Екстра лесно 1 (ЕЛ-1)		
- Мазут М-1 НС		25,980 (денари/килограм)

(2) Трговците на големо и трговците на мало со нафтени деривати и горива за транспорт можат да ги формираат цените на одделни нафтени деривати и горива за транспорт и пониско од највисоките цени утврдени во став (1) од овој член.

(3) Највисоките малопродажни цени формираны согласно со став (1) на овој член, освен цената за мазутот М-1 НС, важат франко пумпна станица, а цената на мазутот М-1 НС важи франко склад на трговец на големо со нафтени деривати и горива за транспорт во земјата.

(4) Во највисоките малопродажни цени формираны согласно со овој член содржан е данокот на додадена вредност согласно Законот за данокот за додадена вредност.

Член 2

(1) Во највисоките малопродажни цени на нафтени деривати и горива за транспорт утврдени со членот 1 од оваа одлука, содржани се и највисоките набавни цени, коишто изнесуваат:

- Моторен бензин - ЕУРОСУПЕР БС - 95	19,526 (денари/литар)
- Моторен бензин - ЕУРОСУПЕР БС - 98	21,273 (денари/литар)
- Дизел гориво - ЕУРОДИЗЕЛ БС (Д-Е V)	19,978 (денари/литар)
- Масло за горење - Екстра лесно 1 (ЕЛ-1)	19,684 (денари/литар)
- Мазут М-1 НС	18,627 (денари/килограм)

Член 3

Во највисоките малопродажни цени утврдени со членот 1 од оваа одлука, содржан е надоместок за трошоци за работење преку склад и трговска маржа, којшто за Еуросупер БС-95 е во износ од 5,333 денари/литар, за Еуросупер БС-98 е во износ од 5,705 денари/литар, за Еуродизел БС (Д-Е V) е во износ од 5,313 денари/литар, за Екстра лесно 1 (ЕЛ-1) е во износ од 5,597 денари/литар, додека за мазутот М-1 НС надоместокот е во износ од 2,500 денар/килограм.

Член 4

Во највисоките малопродажни цени утврдени со членот 1 од оваа одлука, со исклучок за мазутот М-1 НС, содржан е надоместокот за транспортни трошоци од склад до бензински станици во износ од 0,75 денари/литар за сите нафтени деривати.

Член 5

Во највисоките малопродажни цени утврдени со членот 1 од оваа одлука содржан е надоместокот за финансирање на активностите во областа на животната средина што согласно член 184 став 2 алинеја 2 од Законот за животната средина го плаќаат обврзниците утврдени со овој закон:

- Моторен бензин - ЕУРОСУПЕР БС - 95	0,080 (денари/литар)
- Моторен бензин - ЕУРОСУПЕР БС - 98	0,080 (денари/литар)
- Дизел гориво - ЕУРОДИЗЕЛ БС (Д-Е V)	0,030 (денари/литар)
- Масло за горење - Екстра лесно 1 (ЕЛ-1)	0,040 (денари/литар)
- Мазут М-1 НС	0,050 (денари/килограм)

Член 6

Во највисоките малопродажните цени утврдени со членот 1 од оваа одлука содржан е надоместокот за задолжителни резерви на нафта и нафтени деривати што согласно член 24 став (3) од Законот за задолжителни резерви на нафта и нафтени деривати го плаќаат обврзниците при увоз и/или производство на нафтени деривати:

- Моторен бензин - ЕУРОСУПЕР БС - 95	0,890 (денари/литар)
- Моторен бензин - ЕУРОСУПЕР БС - 98	0,890 (денари/литар)
- Дизел гориво - ЕУРОДИЗЕЛ БС (Д-Е V)	0,300 (денари/литар)
- Масло за горење - Екстра лесно 1 (ЕЛ-1)	0,300 (денари/литар)
- Мазут М-1 НС	0,740 (денари/килограм)

Член 7

Во највисоките малопродажните цени утврдени со членот 1 од оваа одлука акцизите што ги плаќаат обврзниците согласно прописите за акцизи, изнесуваат:

- Моторен бензин - ЕУРОСУПЕР БС - 95	24,692 (денари/литар)
- Моторен бензин - ЕУРОСУПЕР БС - 98	24,692 (денари/литар)
- Дизел гориво - ЕУРОДИЗЕЛ БС (Д-Е V)	18,121 (денари/литар)
- Масло за горење - Екстра лесно 1 (ЕЛ-1)	18,121 (денари/литар)
- Мазут М-1 НС	0,100 (денари/килограм)

Член 8

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе отпочне да се применува од 00:01 часот на 7.7.2020 година и истата ќе се објави во „Службен весник на Република Северна Македонија“ и на веб-страницата на Регулаторната комисија за енергетика и водни услуги на Република Северна Македонија.

Бр. 02-1533/1
6 јули 2020 година
Скопје

Заменик претседател,
Куштрим Рамадани, с.р.

СЛУЖБЕН ВЕСНИК

на Република Северна Македонија

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА, ц.о. – Скопје
бул. „Партизански одреди“ бр. 29. Поштенски фах 51.
Директор и одговорен уредник – Мартин Костовски
телефон: +389-2-55 12 400
телефакс: +389-2-55 12 401

Претплатата за 2020 година изнесува 12.200,00 денари.
„Службен весник на Република Северна Македонија“ излегува по потреба.
Рок за рекламации: 15 дена.
Жиро-сметка: 300000000188798.
Депонент на Комерцијална банка, АД – Скопје.
Печат: Печатница НАПРЕДОК ДООЕЛ Тетово.

ISSN 0354-1622

2020178